

KANAL
OB SOČI

Zaokrožen prostor

| Nika Šimac | Jernej Skrt |

Razstava je odprta od 12. 10. do 17. 11. 2021

torek, petek od 17,30 do 19,30

sobota od 13,00 do 17,00

Razstava, ki odkriva in posreduje poglede na prostor v katerem se nahajamo je še posebej zanimiva iz vidika ker oba umetnika ustvarjata neposredno v njem. Njihov prostor je navsezadnje dejansko tudi naš prostor. Zapleteni vzorec, ki se nam tako razkriva preko slik, fotografij in akvarelov, odkriva specifikko krajev v različnih časih in odtenkih, ki pa je pod budnim očesom avtorjev predstavljen iz popolnoma drugega zornega kota.

NIKA ŠIMAC

Prepoznavno serijo akvarelov umetnice Nike Šimac sestavlja 100 novih unikatnih del. Avtorica je leto dni soustvarjala z vodo in potovala po pokrajinah, do katerih lahko pridemo le z ključem domišljije. Rezultat tolikšnega dela so akvareli, ki dejansko niso več preprosti akvareli ampak so to postale pokrajine in bitja hkrati. Medsebojni preplet je tako naraven, da smo kot opazovalci z lahkoto zapeljani v ta mističen svet, kjer postanemo breztežni in se čas ustavi. Občutek imamo da lahko potujemo med tančicami barvnih tonov in v lastnem ritmu raziskujemo svet, ki se nam plast za plastjo razpira. Potujemo počasi in videli bomo več, kot si lahko mislimo. Fascinanten svet ki nam je predstavljen neizpodbitno pripoveduje zgodbe, ki dišijo po svobodi.

JERNEJ SKRT

Dela, ki so pred vami so nastala v obdobju zadnjih nekaj let in so na nek način preko slik in fotografiji poskus mojega soočenja s tem svetom, ki nas obdaja. Ko rečem soočenje s tem svetom pa mislim tudi in predvsem na soočenje s samim sabo, ker kakorkoli obrnemo jaz in vsak posameznik na tem svetu smo na nek način ta svet. Posamezniki in svet še zdaleč nismo ločeni drug od drugega. Tukaj se pojavijo vprašanja zakaj smo mi in svet takšni, kot smo. Po mojem mnenju zato, ker nam primanjkuje odločnosti za videti problem in v skladu s tem problemom v istem trenutku reagirati. Slepimo se, da že bo. Rešitve in akcijo pa tako prelagamo nekam v prihodnost, ko bodo za to boljši časi in pogoji, ko pa se nad to prihodnostjo začnejo zgrinjati temni oblaki le obrnemo smer in zbežimo v idealizirano preteklost, ki je tako spet le nasprotje realnosti, ki jo živimo. Ko smo v noči iščemo luč, ko smo v neredu hočemo red, dejansko pa ne živimo ne enega ne drugega in ravno beg od tega je potrditev tega. Stalno bežimo od problema...zdaj v eno, potem v drugo smer. Skozi fotografijo sem se v seriji Nočne poti poskušal soočiti s to nočjo. V slikarskem delu pa s kaosom in šumom in ne zbežati proč od njega. Zavedam se, da ta pot ni ne lahka ne všečna, čutim pa, da je prava. Veliko lažje je slediti luči lažnih prerokov ali iz nereda, ki nas obdaja zbežati v navidezni red, ki pa ga spet ponuja nekdo drugi. Ko slišim zdaj med to Covid krizo parole, kako moramo storiti to in ono, da se bomo lahko spet vrnili v staro normalnost se dostikrat sam pri sebi vprašam...Vrniti kam? V tisto staro normalnost zaradi katere smo se sploh znašli v tej krizi. Imamo kot človeštvo res čas za še en novi krog, kjer bomo ponavljali iste napake kot smo jih do sedaj. Prihodnost je to kar se nam dogaja zdaj v tem trenutku in mogoče poskušam z svojimi slikami in fotografijami pokazati, povedati ravno to, da moram(o) biti osredotočeni pozorni predvsem na to in manj na to kaj bo, če bo in kaj ne bo če ne bo. Zbudimo se krog je sklenjen in ni potrebe, da tečemo v novega, tudi, če se je korenček na palici zamenjal. Poglejmo dobro pod svoje noge in okoli sebe in presodimo sami, če je vredno.